

titate mică de această cyanură, și între ea să fie disolvantă se adaugă că îl mai întinde chineava de apă.

Disoluția apoasă a cyanurului de potasiu, lăsată de sine într-un vas deschis, se descompune rapid către cyanhidrică, și în cele din urmă se prezintă de tot în carbonat de potasiu. Când se face disoluția aceasta, atunci se scrie înacetă în amoniacă și în formică de potasiu (Pelouze).

Cyanurul de potasiu, săptămăna înfluență corpilor oxidați, se transformă în cyanat de potasiu.

Pentru prim calitate să fie și mare număr de oxidă metalică; D. Liebig îl consideră ca fiind din aceeași deosebire ca și mai puțină de apă chimie.

Cyanurul de potasiu poate dissolve ca și mare parte din oxidă și din cyanuri metalice. Proprietatea aceasta se intrevedează că folosindu-se apă de aplicare metalor prim calitate electrico-chimică.

Cyanurul de potasiu se intrevedează că este odată în medicina, în loc de acidă cyanhydrică. Proprietățile sale ca și toxică fac dintr-unul un medicament prea activ, ca trebuie să se intrevedă totușă că predispune.

Preparare. — Cyanurul de potasiu se dobindescă calcarul pînă la roșu cyanofierul de potasiu într-un corp de porcelană sau de ripes. $Fe_2K + (C_2Az)_3 = 2(K_2C_2Az) + FeC_2 + Az$. Aici cyanurul de potasiu ce se formează în această compozitie se disolvă în masa cărburului de fier produs prin descompunerea cyanurului; aici se sprijină în fundalul corpului, unde se găsește, după reacție, să fie forma de o masă albă, cristalină. Când cyanurul de potasiu este amestecat cu cărburul de fier, atunci se tragează masa primă apă, care dissolve cyanurul alcalină și lăsată cărburul de fier nesoluabil; încălzirea se evaporează atunci pînă la uscăciune. Să presupunem că se pierde cyanogenul din ferul în cyanofierul de potasiu, și se calculează compozitia acestei cărburi de potasiu. Se poate tonă într-un creșet acoperit cu amestecul de 8 părți de cyanofierul de potasiu, 3 părți de tăptări apă ne grătar, și 1 parte de cireză.